

ДМИТРО ІЛЛІЧ ЗАБОЛОТНИЙ

**ВИЦЕ-ПРЕЗИДЕНТ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ МЕДИЧНИХ НАУК УКРАЇНИ,
ДОКТОР МЕДИЧНИХ НАУК, ПРОФЕСОР, АКАДЕМІК НАМН УКРАЇНИ,
ЗАСЛУЖЕНИЙ ДІЯЧ НАУКИ І ТЕХНІКИ УКРАЇНИ,
ЛАУРЕАТ ДЕРЖАВНОЇ ПРЕМІЇ УКРАЇНИ В ГАЛУЗІ НАУКИ І ТЕХНІКИ
(ДО 70-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ)**

8 листопада 2017 р. виповнилося 70 років від дня народження видатному вченому, доктору медичних наук, професору, академіку НАМН України, Заслуженому діячу науки і техніки України, Лауреату Державної премії України в галузі науки і техніки, Віце-президенту Національної академії медичних наук України, директору Державної установи «Інститут отоларингології ім. проф. О.С. Коломійченка НАМН України» **Заболотному Дмитру Іллічу.**

Народився ювіляр 8 листопада 1947 р. у с. Мазурівка, Тульчинського р-ну Вінницької області у сім'ї вчителів. У 1965 р. він закінчив Тульчинську СШ №2, з 1965 по 1971 р. навчався в Чернівецькому медично-

му інституті (нині – ВДНЗ України «Буковинський державний медичний університет»).

Після закінчення Чернівецького медичного інституту з 1971 по 1975 р. працював на Хмельниччині лікарем-інтерном оториноларингологічного відділення Хмельницької міської лікарні, а згодом – лікарем-ординатором та завідувачем отоларингологічного відділення Волочиської центральної районної лікарні. З 1975 по 1977 р. навчався в клінічній ординатурі Київського науково-дослідного інституту отоларингології МОЗ України. З 1977 по 1985 р. працював молодшим, старшим науковим співробітником, а в 1985 р. був призначений на посаду заступника директора з наукової роботи Київського науково-дослідного інституту отоларингології ім. проф. О.С. Коломійченка МОЗ України. З жовтня 1985 року і по теперішній час очолює Державну установу «Інститут отоларингології ім. проф. О.С. Коломійченка Національної Академії медичних наук України» (до 2000 р. – Київський науково-дослідний інститут отоларингології ім. проф. О.С. Коломійченка Міністерства охорони здоров'я України).

У 1978 р. Д.І. Заболотний захистив кандидатську дисертацію «Клініко-експериментальне обґрунтування низькомолекулярного препарату тимуса – ЛСВ для лікування хворих на алергічний риніт», а в 1988 р. – дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора медичних наук на тему «Клініко-

експериментальне обґрунтування і розробка принципів комплексної терапії неспецифічних запальних і алергічних захворювань верхніх дихальних шляхів з використанням імуномодулятора типу фенілімідазотіазолу». У 1992 р. Д.І. Заболотному присвоєно вчене звання професора, у 2001 р. обрано членом-кореспондентом, а в 2010 р. – дійсним членом (академіком) Національної Академії медичних наук України за фахом «Хвороби вуха, горла і носа»; в 2011 р. – членом Президії, а в 2016 р. – Віцепрезидентом Національної академії медичних наук України.

Дмитро Іллч Заболотний – відомий учений, висококваліфікований лікар-отоларинголог, який володіє широким арсеналом консервативних і хірургічних методів лікування захворювань верхніх дихальних шляхів і вуха. Проходив стажування в клініках Австрії, Німеччини, США та ін.

Основні напрямки наукової діяльності Д.І. Заболотного пов'язані з проблемами оториноларингології, імунології, алергології, онкології.

Д.І. Заболотний вніс значний вклад у наукову розробку проблеми з вивчення стану місцевого та системного імунітету у хворих на запальні та алергічні захворювання верхніх дихальних шляхів та вуха. Д.І. Заболотний вперше в 1977 р. запропонував низькомолекулярний препарат тимуса (вілозен) для лікування хворих на алергічні захворювання дихальних шляхів, який і до сьогоднішнього дня широко використовується в багатьох країнах світу. Широко відомі його праці з розробки та впровадження різних, у тому числі неінвазивних, методів специфічної імунотерапії в осіб з алергічними захворюваннями верхніх дихальних шляхів.

З 1986 р. за його ініціативою та керівництвом в Інституті отоларингології проводиться вивчення впливу малих доз радіації на ЛОР-органи та організм у цілому на основі експериментальних та клінічних досліджень. Результати електрофізіологічних

досліджень у ліквідаторів наслідків аварії на ЧАЕС та мешканців забруднених територій лягли в основу монографії у двох томах.

Професор Д.І. Заболотний є ініціатором, координатором та одним із провідних авторів розробки та впровадження в Україні найпередовішої у світі технології кохлеарної імплантації для реабілітації хворих із глухотою. Ним впроваджено в Україні нові методи ендоскопічної хірургії на ЛОР-органах, разом зі співробітниками ДУ «Інститут нейрохірургії ім. проф. А.П. Ромоданова НАМН України» удосконалено та впроваджено складні краніофасціальні втручання на основі черепа у хворих з ЛОР-онкопатологією.

Багато уваги приділяється розробці нових підходів до специфічної імунотерапії пацієнтів з алергічними захворюваннями верхніх дихальних шляхів з розробкою та використанням широкого спектра вітчизняних алергенів. Робота в цьому напрямку отримала високу державну оцінку – в 2012 р. колектив авторів під керівництвом Д.І. Заболотного отримав Державну Премію України в галузі науки і техніки.

Дмитро Іллч Заболотний – автор понад 500 наукових праць, у тому числі 38 монографій, 23 підручників, навчальних посібників та довідників, понад 70 винаходів та патентів. Ним підготовлено більше 50 докторів та кандидатів медичних наук.

Свою діяльність Д.І. Заболотний успішно поєднує з суспільною і громадською роботою. Він є Головою ГО «Українське наукове медичне товариство лікарів-оториноларингологів», Президентом феде-

рації громадських медичних об'єднань України, членом Президії вченої медичної ради Міністерства охорони здоров'я України, членом медичної секції Комітету по Державних преміях України у галузі науки і техніки при Кабінеті Міністрів України, членом Правління Європейської федерації оториноларингологів, почесним професором ВДНЗ України «Буковинський державний медичний університет», Тернопільського державного медичного університету імені І.Я. Горбачевського, Медичного і Фармацевтичного Університету «Ніколає Тестемітану» (Республіка Молдова), почесним членом Білоруського та Грузинського товариств оториноларингологів.

Д.І. Заболотний є головним редактором «Журналу вушних, носових горлових хвороб», журналу «Ринологія», «Оториноларингологія Восточная Европа», членом редколегії і редакційних рад багатьох вітчизняних та закордонних журналів.

Наукова робота та громадська діяльність Дмитра Ілліча Заболотного відзначена високими державними нагородами: орденом «За заслуги» III та II ступеня, почесними

грамотами Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України, Президії Національної академії медичних наук України та Міністерства охорони здоров'я України, Державної адміністрації міста Києва.

Д.І. Заболотний – Заслужений діяч науки і техніки України (1997 р.); Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (2011 р.).

Професорсько-викладацький склад ВДНЗ України «Буковинський державний медичний університет» пишається тим, що Д.І. Заболотний – випускник Чернівецького медичного інституту 1971 р., а нині – його Почесний професор, плідно співпрацює і підтримує дружні відношення з цим вищим медичним навчальним закладом.

Дмитро Ілліч є очільником шанованої медичної родини офтальмологів та отоларингологів, яку із щирою вдячністю згадують пацієнти.

Своє 70-річчя ювіляр зустрічає в розквіті творчих сил, як яскрава особистість, мудрий керівник, прекрасний лікар, чудова людина.

Щиро вітаємо Дмитра Ілліча! Зичимо міцного здоров'я, довголіття, прихильності долі та нових творчих злетів.

Ректор ВДНЗ України «Буковинський державний медичний університет», професор Т.М. Бойчук

Завідувач курсу отоларингології ВДНЗ України «Буковинський державний медичний університет», доцент О.Г. Плаксивий

Колектив ДУ «Інститут отоларингології ім. проф. О.С. Коломійченка НАМН України

Правління ГО «Українське наукове медичне товариство лікарів-оториноларингологів»

**НА ЧЕСТЬ ЮВІЛЯРА –
ДИРЕКТОРА ДУ «ІНСТИТУТУ ОТОЛАРИНГОЛОГІЇ
ІМ. ПРОФ. О.С. КОЛОМІЙЧЕНКА НАМН УКРАЇНИ»**

**ПОСВЯТА
АКАДЕМІКУ ДМИТРУ ІЛЛІЧУ ЗАБОЛОТНОМУ**

МИНАЮТЬ В ЗАПАЛІ ДИТИНСТВО І ЮНІСТЬ –
ПРЕКРАСНИХ ПОРИВІВ ЛІТА.
НА ЗМІНУ ПРИХОДЯТЬ ЇМ ЗРІЛІСТЬ І МУДРІСТЬ –
ЗМІСТОВНІ ЕТАПИ ЖИТТЯ.

СЬОГОДНІ МИ МАЄМО ЧЕСТЬ ВІНШУВАТИ
ВІДОМУ У СВІТІ ЛЮДИНУ
З ЇЇ ЮВІЛЕЄМ І ЩИРО БАЖАТИ
ЗДОРОВ'Я І ВОЛЮ ЗАЛІЗНУ.

І ДАЛІ ТРИМАЙТЕ КЕРМО ІНСТИТУТУ,
ШАНОВНИЙ НАШ ДМИТРЕ ІЛЛІЧ,
БО ВІН Є ПО-СПРАВЖНЬОМУ ВАШОЮ СУТТЮ.
ДОВІКУ ВАМ РАЗОМ З НИМ ЖИТЬ.

РАДІВ БИ ЗАСНОВНИК ЛОР-ІНСТИТУТУ:
СИН УКРАЇНИ ОЛЕКСА*...
ЗА СЛАВУ ВСЕСВІТНЮ, ВАМИ НАБУТУ,
ЗА ШКОЛУ ЙОГО, ЩО ВОСКРЕСЛА.

СПАСИБІ ВАМ, ЛЮБІ КОЛЕГИ І ДРУЗИ,
І ВАМ, ЮВІЛЯРЕ, ЗА ТЕ,
ЩО МАЄТЕ СПІЛЬНІСТЬ, ЩО ВИ НЕБАЙДУЖІ,
І ЩО ДЛЯ ЛЮДЕЙ ЖИВЕТЕ.

І ЛОР-ІНСТИТУТ НАМ НА ЩАСТЯ ЗРОСТАЄ:
Є ПРОФЕСІЙНА ЕЛІТА.
ДАЙ БОГ КОЛЕКТИВУ І ВАМ, ЮВІЛЯРЕ,
МНОГАЯ, МНОГАЯ ЛІТА.

*Федір Тишко
та колектив ЛОР-відділення КМКЛ №12*

8 Листопада 2017 року

*Олекса – Засновник Київського науково-дослідного інституту отоларингології (1960 р.), професор, член.-кор. АН України, лауреат Ленінської премії Олекса Сидорович Коломійченко.

**ДМИТРУ ІЛЛІЧУ ЗАБОЛОТНОМУ
В ДЕНЬ СВЯТКУВАННЯ СВІТЛОГО ЮВІЛЕЮ!**

СПОВІДЬ

Вдивляючись у келихи вина,
Що у ціні зростає із роками,
Благословляю землю Тульчина
І кланяюся батькові і мамі,
    І Мазурівці в зелені садів,
    І людям неповторним і робочим.
Я тихо плачу, згадуючи дні,
    Коли ганяли рваний м'яч до ночі.
Відмінник, комсомолец – це все я,
Росту на радість батькові і мамі.
Свята і скромна вчительська сім'я.
І пам'ять, вже обвіяна вітрами.
    Вітри мої! Вітри моїх доріг
    Несли мене крізь простори і нетрі.
    У снах лишився батьківський поріг,
    Позаду сотні тисяч кілометрів.
Дороги перемог, дороги втрат,
Що гартували, додавали сили.
Я білий, чистий лікарський халат
На себе одягнув, немов вітрило!
    Примхлива доля стрімко пронесла,
    І навіть била іноді старанно.
    Та за спиною білі два крила,
    Мої найкращі Оля і Діана!
Вони терпіли непрості розлуки,
Вони не пропускали в дім біду,
Вони не опускали рідні руки
І вірили, що я не підведу.
    А я у коломійченковім крузі
    Спочатку вчився, потім сам навчав.
    І дякував за добрих, щирих друзів,
    Яких мені Господь Всевишній дав.
Відпусток майже не було ніколи.
Олекса Сидорович, світла пам'ять Вам!
Пройшли і гарну школу, й добру Шполу
Та врешті решт усе вдалося нам!

Хоча, панове ... Вілозен, етоній,
І досліди, і цілий світ пройшов.
За те не часто бачив жінку, доню,
Яким вклоняюсь за святу любов.
Без них не стався б доктор, академік.
Без них я б не дивився в майбуття.
Вони моя найбільша в світі тема
І ви – всі ті, із ким пройшов життя.
Ви – вірні, справжні, видатні, суворі.
Ви – велетні науки! Ви – мій храм.
Ви завжди поряд, в радості і в горі.
І я сьогодні кланяюся вам!
Ми стільки всього бачили колись.
Роки нам душу спогадами гріють.
І мрії з вами майже всі збулись.
Хоча ще є великі, світлі мрії.
Щоб в Мазурівці зелень за вікном.
І вітер теплий чуб мені лоскоче.
А я малим завзятим пацаном
Ганяю знову рваний м'яч до ночі!

Петро Мага